

- Kanneperusteen toinen osa, joka perustuu SEUT 203 artiklan rikkomiseen, koska riidanalainen päätös merkitsee Yhdistyneen kuningaskunnan merentakaisien maiden ja alueiden eroamista unionista ilman, että näiden maiden ja alueiden asukkailla on ollut mahdollisuutta äänestää eroamisesta EUT-sopimuksessa määrätyistä assosiaatiota koskevista säännöistä, ja ilman, että päätöksessä mainittaisiin näitä maita ja alueita koskevasta SEUT 203 artiklan mukaisesta erityismenettelystä, joten riidanalaisella päätöksellä loukataan SEUT 199 artiklan mukaista sijoittautumisvapautta.
- Kanneperusteen kolmas osa, joka perustuu oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamiseen, koska kantajat katsovat, että lopputulokseltaan epävarmojen neuvottelujen aloittamisella eroamissopimuksesta on merkittävä vaikutus kantajille unionin oikeuden perusteella kuuluvia oikeuksia koskeviin sääntöihin, vaikka he ovat perustaneet yksityis- ja perhe-elämänsä toiseen jäsenvaltioon käyttämällä liikkumisvapauttaan. Riidanalainen päätös ei siten täytä oikeussääntöjen ennustettavuuden vaatimusta, jota oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteet edellyttävät, ja päätöksellä loukataan myös yksityis- ja perhe-elämän suojaa.

Kanne 25.7.2017 – TN v. ENISA

(Asia T-461/17)

(2017/C 347/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: TN (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa ENISAn 25.11.2016 tekemän päätöksen, jolla on peruutettu sen työtarjous, jonka mukaan kantaja oli määränimittänyt yrityspalvelujen ja sidosryhmäyksikön yksikönpäälliköksi
- kumoaa ENISAn 20.4.2017 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan valitus
- velvoittaa maksamaan korvauksia kantajalle aiheutuneista aineellisista tai aineettomista vahingoista
- velvoittaa ENISAn korvaamaan menettelyn kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste koskee sitä, että vastaaja rikkoi sen sopimukseen perustuvia velvoitteitaan kantajan osalta.
 - Kantaja väittää, ettei työtarjousta voitu peruuttaa, koska sopimus oli jo tehty ja kiistää vastaajan päinvastaiset väitteet.
 2. Toinen kanneperuste koskee kantajan henkilötietojen aiheutonta käsittelyä ja Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan, huolellisuusvelvollisuuden ja oikeuden hyvään hallintoon rikkomista.
 3. Kolmas kanneperuste koskee sitä, että kantajan oikeutta tulla kuulluksi on rikottu.
 - Kantajaa ei kuultu ennen riidanalaisen päätöksen, jolla työtarjous peruutettiin, tekemistä.
-